

SBÍRKA MEZINÁRODNÍCH SMLUV

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 31

Rozeslána dne 10. července 2007

Cena Kč 42,-

O B S A H:

57. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Mezinárodní úmluvy o potlačování činů jaderného terorismu

57**SDĚLENÍ****Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 13. dubna 2005 byla přijata v New Yorku Mezinárodní úmluva o potlačování činů jaderného terorismu.

Jmérem České republiky byla Úmluva podepsána v New Yorku dne 15. září 2005.

S Úmluvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky Úmluvu ratifikoval. Ratifikační listina České republiky byla uložena u generálního tajemníka Organizace spojených národů, depozitáře Úmluvy, dne 25. července 2006.

Při ratifikaci Úmluvy učinila Česká republika následující oznámení: „V souladu s článkem 9 odst. 3 Úmluvy Česká republika oznamuje, že ustavila svou jurisdikci nad činy uvedenými v článku 2 Úmluvy v případech stanovených v článku 9 odst. 2 písm. c) a d) Úmluvy“.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 25 odst. 1 dne 7. července 2007 a tímto vstoupila v platnost i pro Českou republiku.

Anglické znění Úmluvy a její překlad do českého jazyka se vyhlašují současně.

**INTERNATIONAL CONVENTION FOR
THE SUPPRESSION OF ACTS OF
NUCLEAR TERRORISM**

PŘEKLAD

MEZINÁRODNÍ ÚMLUVA
O POTLAČOVÁNÍ ČINŮ JADERNÉHO TERORISMU

International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism

The States Parties to this Convention,

Having in mind the purposes and principles of the Charter of the United Nations concerning the maintenance of international peace and security and the promotion of good-neighbourliness and friendly relations and cooperation among States,

Recalling the Declaration on the Occasion of the Fiftieth Anniversary of the United Nations of 24 October 1995,

Recognizing the right of all States to develop and apply nuclear energy for peaceful purposes and their legitimate interests in the potential benefits to be derived from the peaceful application of nuclear energy,

Bearing in mind the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material of 1980,

Deeply concerned about the worldwide escalation of acts of terrorism in all its forms and manifestations,

Recalling the Declaration on Measures to Eliminate International Terrorism annexed to General Assembly resolution 49/60 of 9 December 1994, in which, *inter alia*, the States Members of the United Nations solemnly reaffirm their unequivocal condemnation of all acts, methods and practices of terrorism as criminal and unjustifiable, wherever and by whomever committed, including those which jeopardize the friendly relations among States and peoples and threaten the territorial integrity and security of States,

Noting that the Declaration also encouraged States to review urgently the scope of the existing international legal provisions on the prevention, repression and elimination of terrorism in all its forms and manifestations, with the aim of ensuring that there is a comprehensive legal framework covering all aspects of the matter,

Recalling General Assembly resolution 51/210 of 17 December 1996 and the Declaration to Supplement the 1994 Declaration on Measures to Eliminate International Terrorism annexed thereto,

Recalling also that, pursuant to General Assembly resolution 51/210, an ad hoc committee was established to elaborate, *inter alia*, an international convention for the suppression of acts of nuclear terrorism to supplement related existing international instruments,

Noting that acts of nuclear terrorism may result in the gravest consequences and may pose a threat to international peace and security,

Noting also that existing multilateral legal provisions do not adequately address those attacks,

Mezinárodní úmluva o potlačování činů jaderného terorismu

Státy, které jsou smluvními stranami této Úmluvy,

majíce na zřeteli cíle a zásady Charty Organizace spojených národů týkající se udržování mezinárodního míru a bezpečnosti a podpory dobrého sousedství a přátelských vztahů a spolupráce mezi státy,

připomínajíce Prohlášení u příležitosti padesátého výročí Organizace spojených národů z 24. října 1995,

uznávajíce právo všech států rozvíjet a využívat jadernou energii pro mírové účely a jejich oprávněný zájem na možném prospěchu, který lze získat mírovým využitím jaderné energie,

majíce na paměti Úmluvu o fyzické ochraně jaderných materiálů z roku 1980,

hluboce znepokojeny celosvětovým nárůstem činů terorismu ve všech jeho podobách a projevech,

připomínajíce rovněž Prohlášení o opatřeních na odstranění mezinárodního terorismu v příloze rezoluce Valného shromáždění č. 49/60 z 9. prosince 1994, v němž členské státy Organizace spojených národů mimo jiné slavnostně potvrzují jednoznačné odsouzení veškerých činů, metod a praktik terorismu jako zločinných a neospravedlnitelných, ať jsou páchaný kdekoli a kýmkoli, včetně těch, které ohrožují přátelské vztahy mezi státy a národy a představují hrozbu pro územní celistvost a bezpečnost státu,

konstatujíce, že Prohlášení rovněž vyzvalo státy, aby urychleně přezkoumaly rozsah stávajících mezinárodně právních ustanovení o předcházení, potlačování a odstraňování terorismu ve všech jeho podobách a projevech s cílem zajistit existenci komplexního právního rámce pokryvajícího veškeré aspekty této záležitosti,

připomínajíce rezoluci Valného shromáždění č. 51/210 ze 17. prosince 1996 a Prohlášení doplňující Prohlášení o opatřeních na odstranění mezinárodního terorismu z roku 1994, které tvoří její přílohu,

připomínajíce rovněž, že podle rezoluce Valného shromáždění č. 51/210 byl ustanoven ad hoc výbor, mimo jiné za účelem vypracování mezinárodní úmluvy o potlačování činů jaderného terorismu, která by doplnila příslušné stávající mezinárodní instrumenty,

konstatujíce, že činy jaderného terorismu mohou mít ty nejzávažnější důsledky a mohou představovat hrozbu mezinárodnímu míru a bezpečnosti,

konstatujíce rovněž, že stávající mnohostranná právní ustanovení nepostihují tyto útoky odpovídajícím způsobem,

Being convinced of the urgent need to enhance international cooperation between States in devising and adopting effective and practical measures for the prevention of such acts of terrorism and for the prosecution and punishment of their perpetrators,

Noting that the activities of military forces of States are governed by rules of international law outside of the framework of this Convention and that the exclusion of certain actions from the coverage of this Convention does not condone or make lawful otherwise unlawful acts, or preclude prosecution under other laws,

Have agreed as follows:

Article 1

For the purposes of this Convention:

1. “Radioactive material” means nuclear material and other radioactive substances which contain nuclides which undergo spontaneous disintegration (a process accompanied by emission of one or more types of ionizing radiation, such as alpha-, beta-, neutron particles and gamma rays) and which may, owing to their radiological or fissile properties, cause death, serious bodily injury or substantial damage to property or to the environment.
2. “Nuclear material” means plutonium, except that with isotopic concentration exceeding 80 per cent in plutonium-238; uranium-233; uranium enriched in the isotope 235 or 233; uranium containing the mixture of isotopes as occurring in nature other than in the form of ore or ore residue; or any material containing one or more of the foregoing;

Whereby “uranium enriched in the isotope 235 or 233” means uranium containing the isotope 235 or 233 or both in an amount such that the abundance ratio of the sum of these isotopes to the isotope 238 is greater than the ratio of the isotope 235 to the isotope 238 occurring in nature.

3. “Nuclear facility” means:

(a) Any nuclear reactor, including reactors installed on vessels, vehicles, aircraft or space objects for use as an energy source in order to propel such vessels, vehicles, aircraft or space objects or for any other purpose;

(b) Any plant or conveyance being used for the production, storage, processing or transport of radioactive material.

4. “Device” means:

(a) Any nuclear explosive device; or

(b) Any radioactive material dispersal or radiation-emitting device which may, owing to its radiological properties, cause death, serious bodily injury or substantial damage to property or to the environment.

přesvědčeny o naléhavé potřebě posílit mezinárodní spolupráci mezi státy při tvorbě a přijímání účinných a praktických opatření pro předcházení takovým činům terorismu a pro stíhání a trestání jejich pachatelů,

konstatujíce, že činnost vojenských sil států se řídí pravidly mezinárodního práva mimo rámec této Úmluvy a že vynětí jistých jednání z působnosti této Úmluvy neznamená prominutí jinak protiprávních činů ani jejich uznání za činy povolené zákonem, ani nevylučuje stíhání na základě jiných zákonů,

se dohodly takto:

Článek 1

Pro účely této Úmluvy:

1. „Radioaktivním materiélem“ se rozumí jaderný materiál a jiné radioaktivní látky, které obsahují nuklidы procházející samovolným rozpadem (proces provázený vysíláním jednoho či více typů ionizujícího záření, například alfa, beta, neutronového a gama) a které mohou, vzhledem ke svým radiologickým či štěpným vlastnostem, způsobit smrt, těžkou újmu na zdraví nebo závažnou škodu na majetku či životním prostředí.

2. „Jaderným materiélem“ se rozumí plutonium, s výjimkou plutonia, v němž je izotopická koncentrace plutonia-238 vyšší než 80 procent; uran-233; uran obohacený izotopy 235 nebo 233; uran obsahující směs izotopů vyskytujících se v přírodě kromě uranu obsaženého v rudě či rudných zbytcích; nebo jakýkoli materiál obsahující jednu či více z výše uvedených položek;

přičemž „uranem obohaceným izotopy 235 nebo 233“ se rozumí uran obsahující izotop 235 nebo 233 nebo oba tyto izotopy v takovém množství, že poměr součtu těchto izotopů k izotopu 238 je vyšší než poměr izotopu 235 k izotopu 238 v uranu vyskytujícím se v přírodě.

3. „Jaderným zařízením“ se rozumí

- (a) jakýkoli jaderný reaktor, včetně reaktorů umístěných v plavidlech, vozidlech, letadlech nebo kosmických objektech k využití jako energetický zdroj za účelem pohonu takových plavidel, vozidel, letadel či kosmických objektů nebo za jakýmkoli jiným účelem;
- (b) jakýkoli provozní celek nebo dopravní prostředek užívaný k výrobě, skladování, zpracování nebo přepravě radioaktivního materiálu.

4. „Zařízením“ se rozumí:

- (a) jakékoli jaderné výbušné zařízení; nebo
- (b) jakékoli zařízení rozptylující radioaktivní materiál nebo vyzařující radioaktivní záření, které vzhledem ke svým radiologickým vlastnostem může způsobit smrt, těžkou újmu na zdraví nebo závažnou škodu na majetku či životním prostředí.

5. "State or government facility" includes any permanent or temporary facility or conveyance that is used or occupied by representatives of a State, members of a Government, the legislature or the judiciary or by officials or employees of a State or any other public authority or entity or by employees or officials of an intergovernmental organization in connection with their official duties.

6. "Military forces of a State" means the armed forces of a State which are organized, trained and equipped under its internal law for the primary purpose of national defence or security and persons acting in support of those armed forces who are under their formal command, control and responsibility.

Article 2

1. Any person commits an offence within the meaning of this Convention if that person unlawfully and intentionally:

(a) Possesses radioactive material or makes or possesses a device:

(i) With the intent to cause death or serious bodily injury; or

(ii) With the intent to cause substantial damage to property or to the environment;

(b) Uses in any way radioactive material or a device, or uses or damages a nuclear facility in a manner which releases or risks the release of radioactive material:

(i) With the intent to cause death or serious bodily injury; or

(ii) With the intent to cause substantial damage to property or to the environment; or

(iii) With the intent to compel a natural or legal person, an international organization or a State to do or refrain from doing an act.

2. Any person also commits an offence if that person:

(a) Threatens, under circumstances which indicate the credibility of the threat, to commit an offence as set forth in paragraph 1 (b) of the present article; or

(b) Demands unlawfully and intentionally radioactive material, a device or a nuclear facility by threat, under circumstances which indicate the credibility of the threat, or by use of force.

3. Any person also commits an offence if that person attempts to commit an offence as set forth in paragraph 1 of the present article.

4. Any person also commits an offence if that person:

(a) Participates as an accomplice in an offence as set forth in paragraph 1, 2 or 3 of the present article; or

5. „Státním či vládním zařízením“ se rozumí jakékoli stálé či dočasné zařízení či dopravní prostředek, využívaný či spravovaný představiteli státu, členy vlády, zákonodárných či soudních orgánů nebo úředníky či zaměstnanci státu nebo jakéhokoli jiného veřejného orgánu či organizace nebo zaměstnanci či úředníky mezi-vládní organizace v souvislosti s jejich uředními povinnostmi.

6. „Vojenskými silami státu“ se rozumí ozbrojené síly státu organizované, cvičené a vybavené na základě jeho vnitrostátního práva především za účelem obrany či bezpečnosti státu, a osoby působící v rámci zabezpečení těchto ozbrojených sil a podléhající jejich oficiálnímu velení, kontrole a odpovědnosti.

Článek 2

1. Trestného činu ve smyslu této Úmluvy se dopustí jakákoli osoba, která protiprávně a úmyslně:

- (a) drží radioaktivní materiál nebo vypobí či drží zařízení:
 - (i) s úmyslem způsobit smrt nebo těžkou újmu na zdraví; nebo
 - (ii) s úmyslem způsobit závažnou škodu na majetku nebo životním prostředí;
- (b) jakýmkoli způsobem užívá radioaktivní materiál či zařízení, nebo užívá či poškodí jaderné zařízení způsobem, který vyvolá uvolnění nebo nebezpečí uvolnění radioaktivního materiálu:
 - (i) s úmyslem způsobit smrt nebo těžkou újmu na zdraví; nebo
 - (ii) s úmyslem způsobit závažnou škodu na majetku nebo životním prostředí; nebo
 - (iii) s úmyslem přimět fyzickou či právnickou osobu, mezinárodní organizaci nebo stát k vykonání nebo ke zdržení se nějakého úkonu.

2. Trestného činu se rovněž dopustí jakákoli osoba, která:

- (a) vyhrožuje spácháním trestného činu uvedeného v odstavci 1 písm. b) tohoto článku za okolností svědčících o věrohodnosti pohrůžky; nebo
- (b) pohrůžkou, za okolností svědčících o věrohodnosti pohrůžky, nebo násilím protiprávně a úmyslně vyžaduje radioaktivní materiál, zařízení či jaderné zařízení.

3. Trestného činu se rovněž dopustí jakákoli osoba, která se pokusí spáchat trestný čin uvedený v odstavci 1 tohoto článku.

4. Trestného činu se rovněž dopustí jakákoli osoba, která:

- (a) se jako spolupachatel účastní trestného činu uvedeného v odstavci 1, 2 nebo 3 tohoto článku; nebo

(b) Organizes or directs others to commit an offence as set forth in paragraph 1, 2 or 3 of the present article; or

(c) In any other way contributes to the commission of one or more offences as set forth in paragraph 1, 2 or 3 of the present article by a group of persons acting with a common purpose; such contribution shall be intentional and either be made with the aim of furthering the general criminal activity or purpose of the group or be made in the knowledge of the intention of the group to commit the offence or offences concerned.

Article 3

This Convention shall not apply where the offence is committed within a single State, the alleged offender and the victims are nationals of that State, the alleged offender is found in the territory of that State and no other State has a basis under article 9, paragraph 1 or 2, to exercise jurisdiction, except that the provisions of articles 7, 12, 14, 15, 16 and 17 shall, as appropriate, apply in those cases.

Article 4

1. Nothing in this Convention shall affect other rights, obligations and responsibilities of States and individuals under international law, in particular the purposes and principles of the Charter of the United Nations and international humanitarian law.

2. The activities of armed forces during an armed conflict, as those terms are understood under international humanitarian law, which are governed by that law are not governed by this Convention, and the activities undertaken by military forces of a State in the exercise of their official duties, inasmuch as they are governed by other rules of international law, are not governed by this Convention.

3. The provisions of paragraph 2 of the present article shall not be interpreted as condoning or making lawful otherwise unlawful acts, or precluding prosecution under other laws.

4. This Convention does not address, nor can it be interpreted as addressing, in any way, the issue of the legality of the use or threat of use of nuclear weapons by States.

- (b) organizuje nebo navádí jiné ke spáchání trestného činu uvedeného v odstavci 1, 2 nebo 3 tohoto článku; nebo
- (c) jakýmkoli jiným způsobem přispěje ke spáchání jednoho či více trestných činů uvedených v odstavci 1, 2 nebo 3 tohoto článku skupinou osob jednajících se společným záměrem; takové přispění musí být úmyslné a osoba se ho musí dopustit buď s cílem napomáhat obecné trestné činnosti či záměru skupiny, nebo s vědomím úmyslu skupiny spáchat daný trestný čin či trestné činy.

Článek 3

Tato Úmluva se nevztahuje na případy, kdy je trestný čin spáchán v jednom státu, údajný pachatel a oběť jsou státními příslušníky tohoto státu, údajný pachatel je vypátrán na území tohoto státu a žádný jiný stát nemá důvod k výkonu jurisdikce podle článku 9 odst. 1 nebo odst. 2, s tou výjimkou, že v těchto případech přiměřeně platí ustanovení článků 7, 12, 14, 15, 16 a 17.

Článek 4

1. Žádným z ustanovení této Úmluvy nejsou dotčena jiná práva, povinnosti a odpovědnost států a jednotlivců vyplývající z mezinárodního práva, zejména z cílů a zásad Charty Organizace spojených národů a z mezinárodního humanitárního práva.

2. Touto Úmluvou se neřídí činnost ozbrojených sil během ozbrojeného konfliktu v tom smyslu, v jakém tyto pojmy chápe mezinárodní humanitární právo, která se řídí tímto právem, a touto Úmluvou se neřídí činnost prováděná vojenskými silami státu při výkonu jejich služebních povinností, pokud se řídí jinými pravidly mezinárodního práva.

3. Ustanovení odstavce 2 tohoto článku nelze vykládat tak, jako by činy jinak protiprávní byly promíjeny nebo uznávány za činy povolené zákonem, nebo jako by bylo vyloučeno stíhání na základě jiných zákonů.

4. Tato Úmluva neřeší otázku legálnosti užití nebo pohrůžky užitím jaderných zbraní státy a nelze ji vykládat tak, jako by tuto otázku řešila.

Article 5

Each State Party shall adopt such measures as may be necessary:

(a) To establish as criminal offences under its national law the offences set forth in article 2;

(b) To make those offences punishable by appropriate penalties which take into account the grave nature of these offences.

Article 6

Each State Party shall adopt such measures as may be necessary, including, where appropriate, domestic legislation, to ensure that criminal acts within the scope of this Convention, in particular where they are intended or calculated to provoke a state of terror in the general public or in a group of persons or particular persons, are under no circumstances justifiable by considerations of a political, philosophical, ideological, racial, ethnic, religious or other similar nature and are punished by penalties consistent with their grave nature.

Article 7

1. States Parties shall cooperate by:

(a) Taking all practicable measures, including, if necessary, adapting their national law, to prevent and counter preparations in their respective territories for the commission within or outside their territories of the offences set forth in article 2, including measures to prohibit in their territories illegal activities of persons, groups and organizations that encourage, instigate, organize, knowingly finance or knowingly provide technical assistance or information or engage in the perpetration of those offences;

(b) Exchanging accurate and verified information in accordance with their national law and in the manner and subject to the conditions specified herein, and coordinating administrative and other measures taken as appropriate to detect, prevent, suppress and investigate the offences set forth in article 2 and also in order to institute criminal proceedings against persons alleged to have committed those crimes. In particular, a State Party shall take appropriate measures in order to inform without delay the other States referred to in article 9 in respect of the commission of the offences set forth in article 2 as well as preparations to commit such offences about which it has learned, and also to inform, where appropriate, international organizations.

2. States Parties shall take appropriate measures consistent with their national law to protect the confidentiality of any information which they receive in confidence by virtue of the provisions of this Convention from

Článek 5

Každá smluvní strana přijme taková opatření, která mohou být nezbytná:

- (a) k přijetí právní úpravy, kterou se trestné činy vyjmenované v článku 2 stanou trestnými činy podle jejího vnitrostátního práva;
- (b) ke stanovení přiměřených trestů za tyto trestné činy s přihlédnutím k jejich závažnému charakteru.

Článek 6

Každá smluvní strana přijme taková opatření, která mohou být nezbytná, včetně, pokud je toho zapotřebí, vnitrostátních právních předpisů, s cílem zajistit, aby trestné činy spadající do působnosti této Úmluvy, zejména pokud jsou určeny nebo zamýšleny k vyvolání stavu teroru mezi veřejností nebo ve skupině osob nebo u určitých osob, nebyly za žádných okolností ospravedlnitelné zřeteli politické, filozofické, ideologické, rasové, etnické, náboženské nebo jiné podobné povahy, a aby za ně byly ukládány tresty slučitelné s jejich závažnou povahou.

Článek 7

1. Smluvní strany spolupracují prostřednictvím:

- (a) přijímání všech vhodných opatření, včetně, jestliže je to nezbytné, změn svého vnitrostátního práva, jejichž účelem je předcházet a bránit tomu, aby na jejich příslušných územích probíhala příprava k trestným činům uvedeným v článku 2, páchaným na jejich územích nebo mimo tato území, včetně opatření zajišťujících, aby na jejich územích byla zakázána nezákonná činnost osob, skupin nebo organizací, které k tému činům pobízejí, navádějí, organizují je, vědomě je financují či vědomě pro ně poskytují technickou pomoc či informace, nebo které se zapojují do páchaní takových činů;
- (b) výměny přesných a ověřených informací v souladu se svým vnitrostátním právem, způsobem jím stanoveným a za podmínek jím stanovených, a koordinace správních a jiných opatření, která jsou podle potřeby přijímána za účelem odhalování, prevence, potlačování a vyšetřování trestných činů uvedených v článku 2 a také za účelem zahájení trestního řízení proti osobám, které se údajně dopustily těchto trestných činů. Smluvní strana zejména přijme příslušná opatření, jejichž účelem je neprodleně informovat ostatní státy uvedené v článku 9 ohledně páchaní trestných činů uvedených v článku 2, jakož i ohledně přípravy ke spáchání takových trestných činů, o nichž se dozvěděla, a také podle okolností informovat mezinárodní organizace.

2. Smluvní strany přijmou v souladu se svým vnitrostátním právem příslušná opatření na ochranu důvěrnosti jakýchkoli informací, které obdrží jako důvěrné sdělení na základě ustanovení této Úmluvy od jiné smluvní strany nebo v rámci účasti na jakékoli činnosti vykonávané za účelem provádění této Úmluvy. Pokud smluvní

another State Party or through participation in an activity carried out for the implementation of this Convention. If States Parties provide information to international organizations in confidence, steps shall be taken to ensure that the confidentiality of such information is protected.

3. States Parties shall not be required by this Convention to provide any information which they are not permitted to communicate pursuant to national law or which would jeopardize the security of the State concerned or the physical protection of nuclear material.

4. States Parties shall inform the Secretary-General of the United Nations of their competent authorities and liaison points responsible for sending and receiving the information referred to in the present article. The Secretary-General of the United Nations shall communicate such information regarding competent authorities and liaison points to all States Parties and the International Atomic Energy Agency. Such authorities and liaison points must be accessible on a continuous basis.

Article 8

For purposes of preventing offences under this Convention, States Parties shall make every effort to adopt appropriate measures to ensure the protection of radioactive material, taking into account relevant recommendations and functions of the International Atomic Energy Agency.

Article 9

1. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in article 2 when:

(a) The offence is committed in the territory of that State; or

(b) The offence is committed on board a vessel flying the flag of that State or an aircraft which is registered under the laws of that State at the time the offence is committed; or

(c) The offence is committed by a national of that State.

2. A State Party may also establish its jurisdiction over any such offence when:

(a) The offence is committed against a national of that State; or

(b) The offence is committed against a State or government facility of that State abroad, including an embassy or other diplomatic or consular premises of that State; or

(c) The offence is committed by a stateless person who has his or her habitual residence in the territory of that State; or

strany poskytují informace mezinárodním organizacím jako důvěrná sdělení, musí být podniknuty kroky zajišťující ochranu důvěrnosti takových informací.

3. Tato Úmluva nevyžaduje, aby smluvní strany poskytovaly jakékoli informace, které podle vnitrostátního práva poskytovat nesmějí, nebo které by ohrozily bezpečnost daného státu nebo fyzickou ochranu jaderného materiálu.

4. Smluvní strany informují generálního tajemníka Organizace spojených národů o svých příslušných orgánech a styčných úřadech odpovědných za odesílání a přijímání informací zmíněných v tomto článku. Generální tajemník Organizace spojených národů sdělí takové informace o příslušných orgánech a styčných úřadech všem smluvním stranám a Mezinárodní agentuře pro atomovou energii. Takové orgány a styčné úřady musí být dosažitelné nepřetržitě.

Článek 8

Pro účely předcházení trestným činům podle této Úmluvy smluvní strany vynaloží veškeré úsilí k přijetí příslušných opatření k zajištění ochrany radioaktivního materiálu, s přihlédnutím k příslušným doporučením a funkcím Mezinárodní agentury pro atomovou energii.

Článek 9

1. Každý stát, který je smluvní stranou, přijme taková opatření, která mohou být nezbytná k založení jeho jurisdikce nad trestními činy uvedenými v článku 2, pokud:

- (a) trestný čin je spáchán na území tohoto státu; nebo
- (b) trestný čin je spáchán na palubě plavidla plujícího pod vlajkou tohoto státu nebo na palubě letadla, které je registrováno podle zákonů tohoto státu v době spáchání trestného činu; nebo

- (c) trestný čin je spáchán státním příslušníkem tohoto státu.

2. Stát, který je smluvní stranou, je oprávněn rovněž stanovit svou jurisdikci nad jakýmkoli takovým trestním činem, pokud:

- (a) trestný čin je spáchán proti státnímu příslušníkovi tohoto státu; nebo
- (b) trestný čin je spáchán proti státnímu nebo vládnímu zařízení tohoto státu v zahraničí, včetně velvyslanectví nebo jiných diplomatických či konzulárních prostor tohoto státu; nebo
- (c) trestný čin je spáchán osobou bez státní příslušnosti, která má obvyklý pobyt na území tohoto státu; nebo

(d) The offence is committed in an attempt to compel that State to do or abstain from doing any act; or

(e) The offence is committed on board an aircraft which is operated by the Government of that State.

3. Upon ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention, each State Party shall notify the Secretary-General of the United Nations of the jurisdiction it has established under its national law in accordance with paragraph 2 of the present article. Should any change take place, the State Party concerned shall immediately notify the Secretary-General.

4. Each State Party shall likewise take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in article 2 in cases where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite that person to any of the States Parties which have established their jurisdiction in accordance with paragraph 1 or 2 of the present article.

5. This Convention does not exclude the exercise of any criminal jurisdiction established by a State Party in accordance with its national law.

Article 10

1. Upon receiving information that an offence set forth in article 2 has been committed or is being committed in the territory of a State Party or that a person who has committed or who is alleged to have committed such an offence may be present in its territory, the State Party concerned shall take such measures as may be necessary under its national law to investigate the facts contained in the information.

2. Upon being satisfied that the circumstances so warrant, the State Party in whose territory the offender or alleged offender is present shall take the appropriate measures under its national law so as to ensure that person's presence for the purpose of prosecution or extradition.

3. Any person regarding whom the measures referred to in paragraph 2 of the present article are being taken shall be entitled:

(a) To communicate without delay with the nearest appropriate representative of the State of which that person is a national or which is otherwise entitled to protect that person's rights or, if that person is a stateless person, the State in the territory of which that person habitually resides;

(b) To be visited by a representative of that State;

(c) To be informed of that person's rights under subparagraphs (a) and (b).

4. The rights referred to in paragraph 3 of the present article shall be exercised in conformity with the laws and regulations of the State in the territory of which the offender or alleged offender is present, subject to the

- (d) trestný čin je spáchán ve snaze přimět tento stát k vykonání nebo ke zdržení se nějakého úkonu; nebo
- (e) trestný čin je spáchán na palubě letadla, které je provozováno vládou tohoto státu.

3. Při ratifikaci, přijetí či schválení této Úmluvy nebo přístupu k ní každá smluvní strana vyrozumí generálního tajemníka Organizace spojených národů o jurisdikci, kterou založila podle svého vnitrostátního práva v souladu s odstavcem 2 tohoto článku. V případě jakýchkoli změn příslušná smluvní strana okamžitě vyrozumí generálního tajemníka.

4. Každá smluvní strana rovněž přijme taková opatření, která mohou být nezbytná k založení její jurisdikce nad trestními činy uvedenými v článku 2 v případech, kdy se údajný pachatel nachází na jejím území a ona jej nevydá do žádné ze smluvních stran, které založily svou jurisdikci v souladu s odstavcem 1 nebo 2 tohoto článku.

5. Tato Úmluva nevylučuje výkon jakékoli trestníjurisdikce založené smluvní stranou v souladu s jejím vnitrostátním právem.

Článek 10

1. Po obdržení informace, že trestný čin uvedený v článku 2 byl spáchán nebo je páchan na území smluvní strany nebo že osoba, která spáchala či údajně spáchala takový trestný čin, se může zdržovat na jejím území, příslušná smluvní strana přijme taková opatření, která mohou být podle jejího vnitrostátního práva nezbytná k vyšetření skutečnosti obsažených v informaci.

2. Po zjištění, že jí k tomu okolnosti opravňují, smluvní strana, na jejímž území se zdržuje pachatel či údajný pachatel, přijme příslušná opatření podle svého vnitrostátního práva k zajištění přítomnosti této osoby pro účely stíhání nebo vydání.

3. Jakákoli osoba, vůči níž jsou přijímána opatření uvedená v odstavci 2 tohoto článku, má právo:

- (a) se neprodloužit s nejbližším příslušným představitelem státu, jehož státním příslušníkem tato osoba je či který je jinak oprávněn chránit práva této osoby, nebo, pokud jde o osobu bez státní příslušnosti, státu, na jehož území má obvyklý pobyt;
- (b) být navštěvována představitelem tohoto státu;
- (c) být informována o právech této osoby podle písmen a) a b).

4. Práva uvedená v odstavci 3 tohoto článku se vykonávají v souladu s právními předpisy státu, na jehož

provision that the said laws and regulations must enable full effect to be given to the purposes for which the rights accorded under paragraph 3 are intended.

5. The provisions of paragraphs 3 and 4 of the present article shall be without prejudice to the right of any State Party having a claim to jurisdiction in accordance with article 9, paragraph 1 (c) or 2 (c), to invite the International Committee of the Red Cross to communicate with and visit the alleged offender.

6. When a State Party, pursuant to the present article, has taken a person into custody, it shall immediately notify, directly or through the Secretary-General of the United Nations, the States Parties which have established jurisdiction in accordance with article 9, paragraphs 1 and 2, and, if it considers it advisable, any other interested States Parties, of the fact that that person is in custody and of the circumstances which warrant that person's detention. The State which makes the investigation contemplated in paragraph 1 of the present article shall promptly inform the said States Parties of its findings and shall indicate whether it intends to exercise jurisdiction.

Article 11

1. The State Party in the territory of which the alleged offender is present shall, in cases to which article 9 applies, if it does not extradite that person, be obliged, without exception whatsoever and whether or not the offence was committed in its territory, to submit the case without undue delay to its competent authorities for the purpose of prosecution, through proceedings in accordance with the laws of that State. Those authorities shall take their decision in the same manner as in the case of any other offence of a grave nature under the law of that State.

2. Whenever a State Party is permitted under its national law to extradite or otherwise surrender one of its nationals only upon the condition that the person will be returned to that State to serve the sentence imposed as a result of the trial or proceeding for which the extradition or surrender of the person was sought, and this State and the State seeking the extradition of the person agree with this option and other terms they may deem appropriate, such a conditional extradition or surrender shall be sufficient to discharge the obligation set forth in paragraph 1 of the present article.

Article 12

Any person who is taken into custody or regarding whom any other measures are taken or proceedings are carried out pursuant to this Convention shall be guaranteed fair treatment, including enjoyment of all rights and guarantees in conformity with the law of the State in the territory of which that

území se pachatel či údajný pachatel nachází, s tím, že zmíněné právní předpisy musí v plné míře umožňovat splnění zamýšleného účelu práv přiznávaných podle odstavce 3.

5. Ustanoveními odstavců 3 a 4 tohoto článku není dotčeno právo jakékoli smluvní strany s nárokem na jurisdikci podle článku 9 odst. 1 písm. c) nebo odst. 2 písm. c) vyzvat Mezinárodní výbor Červeného kříže, aby se s údajným pachatelem spojil a navštěvoval jej.

6. Pokud smluvní strana vezme osobu do vazby podle tohoto článku, okamžitě vyrozumí, přímo nebo prostřednictvím generálního tajemníka Organizace spojených národů, smluvní strany, které založily jurisdikci podle článku 9 odst. 1 a 2, a uzná-li to za vhodné, jakékoli jiné zainteresované smluvní strany, o skutečnosti, že tato osoba je ve vazbě, a o okolnostech opravňujících k zadržení této osoby. Stát, který vede vyšetřování předpokládané v odstavci 1 tohoto článku, ihned vyrozumí zmíněné smluvní strany o svých zjištěních a sdělí, zda zamýšlí vykonávat jurisdikci.

Článek 11

1. Pokud v případech, na něž se vztahuje článek 9, smluvní strana, na jejímž území se nachází údajný pachatel, tuto osobu nevydá, je povinna bez jakékoli výjimky a nezávisle na tom, zda byl trestný čin spáchán na jejím území, bez zbytečného prodlení předat věc svým příslušným orgánům pro účely trestního stíhání prostřednictvím řízení podle zákonů tohoto státu. Tyto orgány rozhodnou stejným způsobem jako v případě jakéhokoli jiného trestného činu závažné povahy podle práva tohoto státu.

2. Kdykoli je smluvní strana podle svého vnitrostátního práva oprávněna vydat nebo jinak předat některého ze svých státních příslušníků pouze pod podmínkou, že osoba bude vrácena do tohoto státu za účelem výkonu trestu uloženého v důsledku soudního řízení nebo řízení, pro které bylo vydání či předání osoby požadováno, a tento stát a stát požadující vydání osoby souhlasí s touto možností a s jinými podmínkami, které uznají za vhodné, takové podmíněné vydání či předání postačí ke splnění povinnosti stanovené v odstavci 1 tohoto článku.

Článek 12

Jakékoli osobě, která je vzata do vazby nebo vůči níž jsou přijata jakákoli jiná opatření nebo vedeno řízení podle této Úmluvy, musí být zaručeno spravedlivé zacházení, včetně požívání veškerých práv a záruk v souladu

person is present and applicable provisions of international law, including international law of human rights.

Article 13

1. The offences set forth in article 2 shall be deemed to be included as extraditable offences in any extradition treaty existing between any of the States Parties before the entry into force of this Convention. States Parties undertake to include such offences as extraditable offences in every extradition treaty to be subsequently concluded between them.

2. When a State Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, the requested State Party may, at its option, consider this Convention as a legal basis for extradition in respect of the offences set forth in article 2. Extradition shall be subject to the other conditions provided by the law of the requested State.

3. States Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize the offences set forth in article 2 as extraditable offences between themselves, subject to the conditions provided by the law of the requested State.

4. If necessary, the offences set forth in article 2 shall be treated, for the purposes of extradition between States Parties, as if they had been committed not only in the place in which they occurred but also in the territory of the States that have established jurisdiction in accordance with article 9, paragraphs 1 and 2.

5. The provisions of all extradition treaties and arrangements between States Parties with regard to offences set forth in article 2 shall be deemed to be modified as between States Parties to the extent that they are incompatible with this Convention.

Article 14

1. States Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connection with investigations or criminal or extradition proceedings brought in respect of the offences set forth in article 2, including assistance in obtaining evidence at their disposal necessary for the proceedings.

2. States Parties shall carry out their obligations under paragraph 1 of the present article in conformity with any treaties or other arrangements on mutual legal assistance that may exist between them. In the absence of such treaties or arrangements, States Parties shall afford one another assistance in accordance with their national law.

s právem státu, na jehož území se tato osoba nachází, a s platnými ustanoveními mezinárodního práva, včetně mezinárodního práva lidských práv.

Článek 13

1. Trestné činy uvedené v článku 2 se považují za zařazené mezi trestné činy podléhající vydání v jakémkoliv smlouvě o vydávání existující mezi kterýmkoli ze smluvních stran před vstupem této Úmluvy v platnost. Smluvní strany se zavazují zařadit takové trestné činy jako trestné činy podléhající vydání do každé smlouvy o vydávání, kterou mezi sebou následně uzavřou.
2. Pokud smluvní strana, která podmiňuje vydání existencí smlouvy, obdrží žádost o vydání od jiné smluvní strany, s níž nemá smlouvu o vydávání, dozádaná smluvní strana může dle vlastního uvážení považovat tuto Úmluvu za právní základ vydání pro trestné činy uvedené v článku 2. Vydání podléhá dalším podmínkám stanoveným právem dozádaného státu.
3. Smluvní strany, které nepodmiňují vydání existencí smlouvy, uznají trestné činy uvedené v článku 2 za trestné činy podléhající vydání v jejich vzájemných vztazích za podmínek stanovených právem dozádaného státu.
4. Pokud je to nezbytné, pohlíží se na trestné činy uvedené v článku 2 pro účely vydávání mezi smluvními stranami, jako by byly spáchány nejen v místě, kde k nim došlo, ale také na území států, které založily jurisdikci v souladu s článkem 9 odst. 1 a 2.
5. Ustanovení všech smluv a ujednání o vydávání mezi smluvními stranami ohledně trestních činů uvedených v článku 2 se ve vztazích mezi smluvními stranami považují za pozměněná v tom rozsahu, v jakém jsou neslučitelná s touto Úmluvou.

Článek 14

1. Smluvní strany si vzájemně poskytují v co největší míře pomoc v souvislosti s vyšetřováním nebo trestním či vydávacím řízením zahájeným pro trestné činy uvedené v článku 2, včetně pomoci při opatřování důkazů, které mají k dispozici a které jsou potřebné pro řízení.
2. Smluvní strany plní své povinnosti podle odstavce 1 tohoto článku v souladu s jakýmkoli smlouvami či jinými ujednáními o vzájemné právní pomoci, které mezi nimi mohou existovat. Při neexistenci takových smluv či ujednání si smluvní strany vzájemně poskytují pomoc v souladu se svým vnitrostátním právem.

Article 15

None of the offences set forth in article 2 shall be regarded, for the purposes of extradition or mutual legal assistance, as a political offence or as an offence connected with a political offence or as an offence inspired by political motives. Accordingly, a request for extradition or for mutual legal assistance based on such an offence may not be refused on the sole ground that it concerns a political offence or an offence connected with a political offence or an offence inspired by political motives.

Article 16

Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite or to afford mutual legal assistance if the requested State Party has substantial grounds for believing that the request for extradition for offences set forth in article 2 or for mutual legal assistance with respect to such offences has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of that person's race, religion, nationality, ethnic origin or political opinion or that compliance with the request would cause prejudice to that person's position for any of these reasons.

Article 17

1. A person who is being detained or is serving a sentence in the territory of one State Party whose presence in another State Party is requested for purposes of testimony, identification or otherwise providing assistance in obtaining evidence for the investigation or prosecution of offences under this Convention may be transferred if the following conditions are met:

(a) The person freely gives his or her informed consent; and

(b) The competent authorities of both States agree, subject to such conditions as those States may deem appropriate.

2. For the purposes of the present article:

(a) The State to which the person is transferred shall have the authority and obligation to keep the person transferred in custody, unless otherwise requested or authorized by the State from which the person was transferred;

(b) The State to which the person is transferred shall without delay implement its obligation to return the person to the custody of the State from which the person was transferred as agreed beforehand, or as otherwise agreed, by the competent authorities of both States;

Článek 15

Žádný z trestních činů uvedených v článku 2 se pro účely vydávání nebo vzájemné právní pomoci nepovažuje za politický trestní čin nebo za trestní čin související s politickým trestním činem nebo za politicky motivovaný trestní čin. Žádost o vydání nebo o vzájemnou právní pomoc založená na takovém trestním činu tedy nemůže být zamítnuta pouze z toho důvodu, že se týká politického trestního činu nebo trestního činu souvisejícího s politickým trestním činem nebo politicky motivovaného trestního činu.

Článek 16

Žádné z ustanovení této Úmluvy nelze vykládat jako uložení povinnosti vydat osobu nebo poskytnout vzájemnou právní pomoc, jestliže dožádaná smluvní strana má oprávněné důvody domnívat se, že žádost o vydání pro trestné činy uvedené v článku 2 nebo o vzájemnou právní pomoc v souvislosti s takovými trestními činy byla podána za účelem stíhání nebo trestání osoby z důvodu její rasy, náboženství, národnosti, etnického původu nebo politického názoru, nebo že vyhovění žádosti by způsobilo újmu na postavení této osoby z některého z těchto důvodů.

Článek 17

1. Osoba, která je zadržována nebo vykonává trest odňtí svobody na území jedné smluvní strany a jejíž přítomnost v jiné smluvní straně je vyžadována za účelem podání svědectví, ověření totožnosti nebo poskytnutí jiné pomoci při získávání důkazů pro potřeby vyšetřování nebo stíhání pro trestné činy podle této Úmluvy, může být předána za splnění následujících podmínek:

(a) tato osoba svobodně dá svůj informovaný souhlas; a

(b) příslušné orgány obou států souhlasí za takových podmínek, které tyto státy považují za vhodné.

2. Pro účely tohoto článku:

(a) stát, kterému je tato osoba předána, má pravomoc a povinnost držet předanou osobu ve vazbě, pokud stát, ze kterého byla tato osoba předána, nepožaduje nebo nepovolí něco jiného;

(b) stát, kterému byla tato osoba předána, neprodleně splní svůj závazek vrátit tuto osobu do vazby státu, ze kterého byla tato osoba předána, v souladu s předchozí dohodou nebo jinou dohodou mezi příslušnými orgány obou států;

(c) The State to which the person is transferred shall not require the State from which the person was transferred to initiate extradition proceedings for the return of the person;

(d) The person transferred shall receive credit for service of the sentence being served in the State from which he or she was transferred for time spent in the custody of the State to which he or she was transferred.

3. Unless the State Party from which a person is to be transferred in accordance with the present article so agrees, that person, whatever his or her nationality, shall not be prosecuted or detained or subjected to any other restriction of his or her personal liberty in the territory of the State to which that person is transferred in respect of acts or convictions anterior to his or her departure from the territory of the State from which such person was transferred.

Article 18

1. Upon seizing or otherwise taking control of radioactive material, devices or nuclear facilities, following the commission of an offence set forth in article 2, the State Party in possession of such items shall:

(a) Take steps to render harmless the radioactive material, device or nuclear facility;

(b) Ensure that any nuclear material is held in accordance with applicable International Atomic Energy Agency safeguards; and

(c) Have regard to physical protection recommendations and health and safety standards published by the International Atomic Energy Agency.

2. Upon the completion of any proceedings connected with an offence set forth in article 2, or sooner if required by international law, any radioactive material, device or nuclear facility shall be returned, after consultations (in particular, regarding modalities of return and storage) with the States Parties concerned to the State Party to which it belongs, to the State Party of which the natural or legal person owning such radioactive material, device or facility is a national or resident, or to the State Party from whose territory it was stolen or otherwise unlawfully obtained.

3. (a) Where a State Party is prohibited by national or international law from returning or accepting such radioactive material, device or nuclear facility or where the States Parties concerned so agree, subject to paragraph 3 (b) of the present article, the State Party in possession of the radioactive material, devices or nuclear facilities shall continue to take the steps described in paragraph 1 of the present article; such radioactive material, devices or nuclear facilities shall be used only for peaceful purposes;

(b) Where it is not lawful for the State Party in possession of the radioactive material, devices or nuclear facilities to possess them, that State

- (c) stát, kterému je osoba předána, nebude vyžadovat na státě, ze kterého tato osoba byla předána, zahájení řízení o vydání pro navrácení osoby;
- (d) předané osobě se započítá do výkonu trestu, který je vykonáván ve státě, ze kterého byla předána, doba strávená ve vazbě státu, do kterého byla předána.

3. Tato osoba, bez ohledu na její státní příslušnost, nesmí být stíhána nebo zadržována nebo podrobena jakémukoli jinému omezení osobní svobody na území státu, kterému je tato osoba předána, v souvislosti s činy nebo odsouzeními předcházejícími jejímu opuštění území státu, ze kterého byla předána, ledaže s tím smluvní strana, ze které má být osoba předána v souladu s tímto článkem, souhlasí.

Článek 18

1. Jakmile po spáchání trestného činu uvedeného v článku 2 zajistí radioaktivní materiál, zařízení či jaderná zařízení nebo nad nimi jinak převezme kontrolu, smluvní strana, která je má v držení:

- (a) podnikne kroky k zabezpečení radioaktivního materiálu, zařízení nebo jaderného zařízení;
- (b) zajistí, aby jakýkoli jaderný materiál byl držen v souladu s platnými zárukami Mezinárodní agentury pro atomovou energii; a
- (c) zohlední doporučení ohledně fyzické ochrany a zdravotní a bezpečnostní normy zveřejněné Mezinárodní agenturou pro atomovou energii.

2. Po skončení jakéhokoli řízení souvisejícího s trestným činem uvedeným v článku 2 nebo dříve, pokud to vyžaduje mezinárodní právo, se jakýkoli radioaktivní materiál, zařízení či jaderné zařízení po poradě (zejména pokud jde o možné způsoby vrácení a uskladnění) s příslušnými smluvními stranami vrátí smluvní straně, které náleží, smluvní straně, jejímž státním příslušníkem je fyzická nebo právnická osoba vlastníci takový radioaktivní materiál, zařízení či jaderné zařízení nebo v něj má taková osoba pobyt, nebo smluvní straně, na jejímž území byl odcizen či jinak protiprávně nabyt.

3(a) Pokud vnitrostátní nebo mezinárodní právo zakazuje smluvní straně vrátit nebo přijmout takový radioaktivní materiál, zařízení či jaderné zařízení, nebo pokud se na tom dotčené smluvní strany dohodnou, s výhradou ustanovení odstavce 3(b) tohoto článku, smluvní strana, která má v držení radioaktivní materiál, zařízení či jaderná zařízení musí pokračovat v krocích uvedených v odstavci 1 tohoto článku; takový radioaktivní materiál, zařízení či jaderná zařízení budou využívány pouze pro mírové účely.

3(b) Pokud smluvní straně, která má v držení radioaktivní materiál, zařízení či jaderná zařízení, právo neumožňuje jejich držení, tento stát zajistí, aby byly co nejdříve předány do držení státu, kterému právo

shall ensure that they are placed as soon as possible in the possession of a State for which such possession is lawful and which, where appropriate, has provided assurances consistent with the requirements of paragraph 1 of the present article in consultation with that State, for the purpose of rendering it harmless; such radioactive material, devices or nuclear facilities shall be used only for peaceful purposes.

4. If the radioactive material, devices or nuclear facilities referred to in paragraphs 1 and 2 of the present article do not belong to any of the States Parties or to a national or resident of a State Party or was not stolen or otherwise unlawfully obtained from the territory of a State Party, or if no State is willing to receive such items pursuant to paragraph 3 of the present article, a separate decision concerning its disposition shall, subject to paragraph 3 (b) of the present article, be taken after consultations between the States concerned and any relevant international organizations.

5. For the purposes of paragraphs 1, 2, 3 and 4 of the present article, the State Party in possession of the radioactive material, device or nuclear facility may request the assistance and cooperation of other States Parties, in particular the States Parties concerned, and any relevant international organizations, in particular the International Atomic Energy Agency. States Parties and the relevant international organizations are encouraged to provide assistance pursuant to this paragraph to the maximum extent possible.

6. The States Parties involved in the disposition or retention of the radioactive material, device or nuclear facility pursuant to the present article shall inform the Director General of the International Atomic Energy Agency of the manner in which such an item was disposed of or retained. The Director General of the International Atomic Energy Agency shall transmit the information to the other States Parties.

7. In the event of any dissemination in connection with an offence set forth in article 2, nothing in the present article shall affect in any way the rules of international law governing liability for nuclear damage, or other rules of international law.

Article 19

The State Party where the alleged offender is prosecuted shall, in accordance with its national law or applicable procedures, communicate the final outcome of the proceedings to the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit the information to the other States Parties.

Article 20

States Parties shall conduct consultations with one another directly or through the Secretary-General of the United Nations, with the assistance of

umožňuje takové držení a který v případě potřeby poskytl záruky slučitelné s požadavky odstavce 1 tohoto článku, a to po poradě s tímto státem, za účelem jejich zabezpečení; takový radioaktivní materiál, zařízení či jaderná zařízení budou využívány pouze pro mírové účely.

4. Pokud radioaktivní materiál, zařízení či jaderná zařízení zmíněná v odstavcích 1 a 2 tohoto článku nepatří žádné ze smluvních stran ani státnímu příslušníkovi smluvní strany nebo osobě s pobytom ve smluvní straně, nebo pokud nebyla odcizena či jinak protiprávně nabыта na území smluvní strany, nebo pokud žádný stát není ochoten převzít takovou věc podle odstavce 3 tohoto článku, bude přijato zvláštní rozhodnutí o nakládání s ní, s výhradou ustanovení odstavce 3(b) tohoto článku, po poradě mezi dotčenými státy a jakýmkoli příslušnými mezinárodními organizacemi.

5. Pro účely odstavců 1, 2, 3 a 4 tohoto článku smluvní strana, která má v držení radioaktivní materiál, zařízení či jaderné zařízení, může požádat o pomoc a spolupráci jiné smluvní strany, zejména dotčené smluvní strany, a jakýmkoli příslušné mezinárodní organizace, zejména Mezinárodní agenturu pro atomovou energii. Smluvní strany a příslušné mezinárodní organizace se vyzývají k poskytování pomoci podle tohoto odstavce v co největší míře.

6. Smluvní strany podílející se na nakládání s radioaktivním materiélem, zařízením nebo jaderným zařízením, nebo na jejich uchovávání podle tohoto článku vyrozumí generálního ředitele Mezinárodní agentury pro atomovou energii o způsobu, jakým bylo s takovou věcí naloženo nebo jak byla uchována. Generální ředitel Mezinárodní agentury pro atomovou energii předá tuto informaci ostatním smluvním stranám.

7. V případě jakéhokoli šíření radioaktivního materiálu, zařízení nebo jaderného zařízení v souvislosti s trestným činem uvedeným v článku 2 nejsou žádným z ustanovení tohoto článku jakkoli dotčena pravidla mezinárodního práva upravující odpovědnost za jaderné škody ani jiná pravidla mezinárodního práva.

Článek 19

Smluvní strana, kde je domnělý pachatel stíhán, v souladu se svým vnitrostátním právem nebo používanými postupy oznamí konečný výsledek řízení generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů, který tuto informaci předá ostatním smluvním stranám.

Článek 20

Smluvní strany se spolu radí přímo nebo prostřednictvím generálního tajemníka Organizace spojených národů, podle potřeby s pomocí mezinárodních organizací, aby zajistily účinné provádění této Úmluvy.

international organizations as necessary, to ensure effective implementation of this Convention.

Article 21

The States Parties shall carry out their obligations under this Convention in a manner consistent with the principles of sovereign equality and territorial integrity of States and that of non-intervention in the domestic affairs of other States.

Article 22

Nothing in this Convention entitles a State Party to undertake in the territory of another State Party the exercise of jurisdiction and performance of functions which are exclusively reserved for the authorities of that other State Party by its national law.

Article 23

1. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention which cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If, within six months of the date of the request for arbitration, the parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those parties may refer the dispute to the International Court of Justice, by application, in conformity with the Statute of the Court.
2. Each State may, at the time of signature, ratification, acceptance or approval of this Convention or accession thereto, declare that it does not consider itself bound by paragraph 1 of the present article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 1 with respect to any State Party which has made such a reservation.
3. Any State which has made a reservation in accordance with paragraph 2 of the present article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 24

1. This Convention shall be open for signature by all States from 14 September 2005 until 31 December 2006 at United Nations Headquarters in New York.

Článek 21

Smluvní strany plní své závazky podle této Úmluvy způsobem slučitelným se zásadami svrchované rovnosti a územní celistvosti států a se zásadou nevměšování do vnitřních záležitostí jiných států.

Článek 22

Žádné ustanovení této Úmluvy neopravňuje smluvní stranu vykonávat na území jiné smluvní strany svou jurisdikci a plnit funkce, které náležejí výlučně orgánům této jiné smluvní strany podle jejího vnitrostátního práva.

Článek 23

1. Jakýkoli spor mezi dvěma nebo více smluvními stranami týkající se výkladu nebo provádění této Úmluvy, který nebude urovnán v rozumné době jednáním, bude na žádost jedné z nich předložen k rozhodčímu řízení. Jestliže do šesti měsíců ode dne žádosti o rozhodčí řízení se strany nedohodnou na organizaci rozhodčího řízení, může být spor předán na žádost kterékoli z těchto stran Mezinárodnímu soudnímu dvoru v souladu se Statutem soudního dvora.

2. Každý stát může při podpisu, ratifikaci, přijetí nebo schválení této Úmluvy nebo při přístupu k ní prohlásit, že se necítí být vázán odstavcem 1 tohoto článku. Ostatní smluvní strany nebudou vázány odstavcem 1 ve vztahu k jakékoli smluvní straně, která takovou výhradu učiní.

3. Jakýkoli stát, který učinil výhradu v souladu s odstavcem 2 tohoto článku, může tuto výhradu kdykoliv odvolat oznamením generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů.

Článek 24

1. Tato Úmluva bude otevřena k podpisu všem státům od 14. září 2005 do 31. prosince 2006 v sídle Organizace spojených národů v New Yorku.

2. This Convention is subject to ratification, acceptance or approval. The instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

3. This Convention shall be open to accession by any State. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 25

1. This Convention shall enter into force on the thirtieth day following the date of the deposit of the twenty-second instrument of ratification, acceptance, approval or accession with the Secretary-General of the United Nations.

2. For each State ratifying, accepting, approving or acceding to the Convention after the deposit of the twenty-second instrument of ratification, acceptance, approval or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after deposit by such State of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

Article 26

1. A State Party may propose an amendment to this Convention. The proposed amendment shall be submitted to the depositary, who circulates it immediately to all States Parties.

2. If the majority of the States Parties request the depositary to convene a conference to consider the proposed amendments, the depositary shall invite all States Parties to attend such a conference to begin no sooner than three months after the invitations are issued.

3. The conference shall make every effort to ensure amendments are adopted by consensus. Should this not be possible, amendments shall be adopted by a two-thirds majority of all States Parties. Any amendment adopted at the conference shall be promptly circulated by the depositary to all States Parties.

4. The amendment adopted pursuant to paragraph 3 of the present article shall enter into force for each State Party that deposits its instrument of ratification, acceptance, accession or approval of the amendment on the thirtieth day after the date on which two thirds of the States Parties have deposited their relevant instrument. Thereafter, the amendment shall enter into force for any State Party on the thirtieth day after the date on which that State deposits its relevant instrument.

2. Tato Úmluva podléhá ratifikaci, přijetí nebo schválení. Ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo schválení budou uloženy u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

3. Tato Úmluva bude otevřena k přístupu každému státu. Listiny o přístupu budou uloženy u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

Článek 25

1. Tato Úmluva vstoupí v platnost třicátého dne po dni uložení dvacáté druhé ratifikační listiny, listiny o přijetí, schválení nebo přístupu u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

2. Pro každý stát, který tuto Úmluvu ratifikuje, přijme, schválí nebo k ní přistoupí po uložení dvacáté druhé ratifikační listiny nebo listiny o přijetí, schválení nebo přístupu, vstoupí tato Úmluva v platnost třicátého dne po uložení ratifikační listiny, listiny o přijetí, schválení nebo přístupu takovým státem.

Článek 26

1. Smluvní strana může navrhnut změnu této Úmluvy. Navržená změna se předkládá depozitáři, který ji okamžitě rozešle všem smluvním stranám.

2. Pokud většina smluvních stran požádá depozitáře o svolání konference k projednání navrhovaných změn, depozitář vyzve všechny smluvní strany k účasti na takové konferenci, která začne nejdříve tři měsíce po vydání výzvy.

3. Konference se vynasnaží zajistit, aby změny byly přijaty na základě konsensu. Pokud to nebude možné, budou změny přijaty dvoutřetinovou většinou všech smluvních stran. Jakoukoli změnu přijatou na konferenci depozitář ihned rozešle všem smluvním stranám.

4. Změna přijatá podle odstavce 3 tohoto článku vstoupí v platnost pro každou smluvní stranu, která uložila svou ratifikační listinu, listinu o přijetí, přístupu nebo o schválení změny, třicátého dne po dni, kdy svou příslušnou listinu uložily dvě třetiny smluvních stran. Poté vstoupí změna v platnost pro kteroukoli smluvní stranu třicátého dne po dni, kdy tento stát uloží svou příslušnou listinu.

Article 27

1. Any State Party may denounce this Convention by written notification to the Secretary-General of the United Nations.
2. Denunciation shall take effect one year following the date on which notification is received by the Secretary-General of the United Nations.

Article 28

The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations, who shall send certified copies thereof to all States.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Convention, opened for signature at United Nations Headquarters in New York on 14 September 2005.

Článek 27

1. Jakákoli smluvní strana může tuto Úmluvu vypovědět písemným oznámením generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů.

2. Výpověď nabude platnosti jeden rok po dni, ve kterém generální tajemník Organizace spojených národů obdrží oznámení.

Článek 28

Original této Úmluvy, jejíž arabské, čínské, anglické, francouzské, ruské a španělské znění jsou stejně autentická, bude uložen u generálního tajemníka Organizace spojených národů, který zašle jeho ověřené kopie všem státům.

Na důkaz toho, níže podepsaní, rádně k tomu zmocněni svými vládami, podepsali tuto Úmluvu, otevřenou k podpisu v sídle Organizace spojených národů v New Yorku dne 14. září 2005.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schr. 155/SB, 140 21 Praha 4, telefon: 974 817 287, fax: 974 816 871 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíránych výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, fax: 519 321 417, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 00421 2 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznamené ve Sbírce mezinárodních smluv. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částelek (první záloha na rok 2007 číni 3 000,- Kč, druhá záloha číni 3 000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné – 516 205 176, 519 305 176, 516 205 174, 519 205 174, objednávky jednotlivých částelek (dobírky) – 516 205 207, 519 305 207, objednávky-knihkupci – 516 205 161, 519 305 161, faxové objednávky – 519 321 417, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetový prodej:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej – Benešov:** Oldřich HAAGER, Masarykovo nám. 231; **Brno:** Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14, **České Budějovice:** SEVT, a. s., Česká 3, tel.: 387 319 045; **Hradec Králové:** TECHNOR, Wonkova 432; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihářství – Přibiková, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953, tel.: 312 248 323; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, nám. Míru 169; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Litoměřice:** Jaroslav Tvrdík, Lidická 69, tel.: 416 732 135, fax: 416 734 875; **Most:** Knihkupectví „U Knihomila“, Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; **Olomouc:** ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3, Knihkupectví SEVT, a. s., Ostružnická 10; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Denisova 1; **Otrokovice:** Ing. Kučerík, Jungmannova 1165; **Pardubice:** LEJHANECK, s. r. o., třída Míru 65; **Plzeň:** TYPOS, a. s., Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5, Vydavatelství a naklad. Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; **Praha 1:** NEOLUXOR, Na Poříčí 25, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, NEOLUXOR s. r. o., Václavské nám. 41; **Praha 2:** ANAG, spol. s r. o., nám. Míru 9 (Národní dům); **Praha 4:** SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17; **Praha 8:** JASIPA, Zenklova 60, Specializovaná prodejna Sbírky zákonů, Sokolovská 35, tel.: 224 813 548; **Praha 9:** Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362, po – pá 7 – 12 hod, tel.: 286 888 382, e-mail: tiskový.servis@abonent.cz; **Praha 10:** BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190, MONITOR CZ, s. r. o., Třebohostická 5, tel.: 283 872 605; **Přerov:** Odborné knihkupectví, Bartošova 9, Jana Honková – YAHO-i-centrum, Komenského 38; **Sokolov:** KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel.: 352 303 402; **Šumperk:** Knihkupectví D & G, Hlavní tř. 23; **Tábor:** Milada Šimonová – EMU, Zavadilská 786; **Teplice:** Knihkupectví L & N, Masarykova 15; **Ústí nad Labem:** PNS Grosso s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, Kartoon, s. r. o., Solvayova 1597/3, Vazby a doplňování Sbírek zákonů včetně dopravy zdarma, tel.+fax: 475 501 773, www.kartoon.cz, e-mail: kartoon@kartoon.cz; **Zábřeh:** Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Žatec:** Prodejna U Pivovaru, Žižkova nám. 76, Jindřich Procházka, Bezdekov 89 – Vazby Sbírek, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíránych výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamace:** informace na tel. číslech 516 205 174, 519 305 174. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnická osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.